

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Ex eodem schemate multiplex fiduciaë ratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Tum verò plenus fiducia, illis è psalmo verbis ad Patrem coelorum conversus: *Respice*, inquam, Pater optime atq; amantissime, *respice in faciem Christi tui*. Ego pecus illud seductum & erraticum, indignus sum, quem aspicias oculis misericordiae tuae. Sed aversari nequis faciem unigeniti: neq; illum potes placido lumine contueri, quin iisdem oculis me ipse collo circumfusum aspicias. Atque eo aspectu commovebuntur, scio, tibi viscera; dum mansuetissimū divini Pastoris vultum ad me blandē conversum intuerere, ipsumq; benignissimum Pastorem, super ovem sibi dilectam, & tanto quæsitam impendio, prono capite reclinatum & acquiescentem, eamq; stillantibus de sacro vertice cruoris guttis respergentem. Ita propter filium patres serulo, & ovem recipies propter Pastorem.

§. 2.

Ex eodem schemate multiplex fiducia ratio.

E Nimverò in hac boni Pastoris figura (quæ in Christo Jesu Salvatore nostro exactè re ipsa impleta est) tria præsertim esse videntur, quæ particulatim considerata, multiplicem nobis fiducia causam suggerant.

Primum: magna illa & sollicita boni Pastoris erga ovē perditam charitas: quippe qui relictis in deserto, & velut neglectis reliquis ovibus, vel unius requirendæ gratiæ, per aspera montium, obscura vallium, in via nemorum, densa dumorum, horrida veprium vagetur, nec cruentatus spinis, sudore perfusus, anhelus cursu, æstu, siti, clamore deficiens, perquirendi studio absistat, donec inveniat eam. Multum enim sibi charam ostendit, quam tanto quærit impendio; quia, ut sanctus ait Augustinus: *si peccatores DEUS non amaret, de celo ad terram non descenderet.*

Deinde: Benigna ejusdem amantissimi Pastoris in inventam denique erroneam ovem indulgentia: quam non satis

fatis habeat præ se agere, aut virgâ pedove pastoritio ad reliquum gregem compellere; sed primùm sinu ac complexu suo dignatam, tum in humeros sublatam reportet, ne vel per vecordiam aut lasciviam rursus fugiat, vel per infirmitatem in via deficiat: quasi illi majorem dilationem, atque impensiolem sollicitudinem debeat, cui requirendæ ampliore laborem impenderit.

Postremò: Attende, quàm libens ac gaudens id faciat, de inventa ove sibi gratulans, eamq; ut fructum laboris sui amicis ostentans. Ut verendum non sit, ne tædio victus aliquando abijciat, quam cum tanto gaudio reportet, & ijs, quæ non erraverant, quodammodo chariorem habeat.

serm. 6. in Cant. *Quid ergo?* inquit S. Bernardus: *proprijs humeris dignatus est illam reportare; & curam illius non habebit?*

Ps. 118. Cujus igitur cor non emolliat, aut quem ad fiduciam non commoveat hujusmodi cogitatio? *Erravi sicut ovis qui perijt:* sed amantem mei Pastorem habeo, qui quantumvis longius errantem, summo studio requirit me. Errando lassus, inedia confectus, insuper & bestiarum dentibus tantum non consumptus sum: at ille ereptum ac restitutum, in sinu amanter fovet, pascit, ac reficit me. Infirmus sum & imbecillus: sed potens est, qui portat me.

O ovicula Christi, pauperula, languens, viribus defecta, emaciata, sed (quod satis est) Deo ac Christo dilecta, sed æstimata tanto sanguine; quid trepidas? quid times? quid turbaris, cum pastorem sequens, qui non utcumque te quæsit errantem, sed posuit pro te animam suam? Tantum convertere ad Pastorem animæ tuæ; ut ille regat te, & salvabit te. Nam qui tantopere quæsit etiam fugientem, & averfantem, minùs utiq; abijciat cum bona voluntate ad se revertentem.

Ponderentur deniq; verba S. Hieronymi, ad Pammachium ita scribentis: *DEI Filius propter unam morbidam*

ovem, nonaginta novem in montibus derelictis, alapas, crucem, flagella sustinuit, & suis humeris portavit ad callos, bajulans delicatam peccatricem. Quibus imitari videtur, quod antè dixerat Tertullianus: *Erroneam ovem patientia Pastoris requirit, invenit, & humeris insuper advehit bajulus patiens peccatricem derelictam.* Verùm delicatam peccatricem appellat Hieronymus; sive prius affluetam delicijs, eòq; laborum, rudem & inexpertam, sive etiam infirmam jam ac imbecillam: quippe longis fatigatam erroribus, & lassatam in via iniquitatis. *Multum enim errando laboraverunt; ut ait alio in loco Tertullianus.*

l. 2. de pat. c. 12.

l. 2. de penit. c. 8.

Ex quibus & illud intelligi potest: cuilibet, quamvis desperato, magnam sumendam esse de boni Pastoris benignitate fiduciam: quippe qui longius errantes eò requirat studiosius; eòq; sibi gratuletur amplius, quò magis perditam & desperatam ovem, ad ovile suum, & vitalia pascua reduxerit. *Venit enim querere, & salvum facere, quod perierat.*

Luci. 19.

§. 3.

Sanctorum Patrum in hunc ipsum sensum atq; affectum conspiratio.

Non absimili ratione, ad fiduciam ac spem divinæ misericordiæ, ex contemplatione boni Pastoris, ovem perditam requirentis ac revehentis, concipiendam; invenio plerosq; Sanctorum Patrum familiariter usos fuisse: quorum verba, ad ejus exercitij non confirmationem modò, aut commendationem, sed usum etiam ac praxim faciliorem, hoc loco juvabit apponere.

In primis enim eodem sensu video fuisse S. Ambrosiũ; dum ad illa verba psalmi 118. *Erravi sicut ovis que perijt: quære servum tuum; ita scribit: Veni ergo, Domine JESU; quære lassam ovem tuam: veni Pastor, quære, sicut oves, Joseph.*

In psal. 118. serm. 22.

Erra-